

במאזינים רבים. היכול היה זעום. לא זכור לי אפילו אם דשנו את השועורה הזו.

את ה�建תי הראשונה בעבודות חקלאיות קיבלתי עוד לפני כן, בעונת החופש מהלימודים אצל האיכרים הגרים שהיו במטולה.

משה סזונוב שעזרתי על ידו בעונה, בקצר ובהובלת התבואה מהשדות, לימד אותי מלאכות אלה, קירה והובלה. לזרע בפייזר ביד לימד אותי ראובן גרודניאנסקי.⁵² זרעה בפייזר ביד, זו אומנות. כדי למד אומנות זו הטרופתי בעונת הזרעה לקבוצת הגרים שעיבדה את אדמות חמאה. בשלב הראשון לימד אותי ראובן גרודניאנסקי להוכיח את שק הזרעה ולפזר אדמה. אתה לוקח שק, ומתחילה לצudo. רgel ימין - מפזר, עוד צעד, וכאשר רgel ימין שוב קדימה אתה לוקח חוף שני ומפזר. והפייזר צריך להיות בצורת קשת, כדי שהגרעינים יתפזרו בצורה שווה לרוחב השטח.

שעות רבות הlectedי בשדה ופייזרתי אדמה עד שהרגשתי שאני מפזר טוב, כפי שנדרש.

אצלנו כבר זרعتי בעצמי. בשנה הראשונה זרעת שיבולת שועל בחלוקתנו בעמק עיון. ההתחלה הייתה צנואה אבל הספקתי לזרע יותר מהמצופה. החלקה נבטה יפה, נבטה שווה בכל השטח. העربבים שעבדו בשכנות, ברכו אותי ואמרו שנקבע למעלה, מallee, שהשדה ינbowt יפה בפעם הראשונה, כאשר אני חדש עדין, "רשיים", בלשונם.

הובלנו אותה שנה כארבעים עגלוות של התבואה וערימה יפה ונבואה הייתה לעל הגורן.

כלים לדיש ורכשו בשוק בנכטיה: קרשים למורג, קלשוני עץ, (מודריה בערבית) נפות שונות לניקוי הגרעינים מגנגי העפר ועוד.

עבדות הזרעה אינה פשוטה ואיינה קללה. אחרי הדיש במורג מעיפים בקילשון העץ את התבון והגרעינים המעורבים בו. התבון הקל עף לערימותו, לפי כיוון הרוח, והגרעינים, הכבדים יותר, נופלים לערימה נפרדת.

זרית שבולת שועל שנרעינה קל, וועל לעוף עם הרוח לתוך התבון, דורשת תשומת לב מיוחדת.⁵³

הזמן הטוב ביותר לזרעה - לפני עלות השחר, כאשר נשבת רוח קלילה.

עבדות הדיש, ביחס להזרעה, היו עבודות קשות מאוד. נאמנים למסורת הבית של עבודה עצמית עשוינו הכל, רוחמה ואני, במז ידינו והצלחנו למגור בשלום את העונה ולהעביר הכל למתקנים ולמחסנים לפני רדת הגשימים.